2023.020

Archeologienota Wijnegem Turnhoutsebaan aanpassing

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

28-9-2023

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Wijnegem Turnhoutsebaan (provincie Antwerpen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Deze archeologienota is een aanpassing van de in akte genomen archeologienota met ID 25124. Omdat het ontwerpplan iets is gewijzigd, dient een nieuwe archeologienota opgemaakt worden met daarin de juiste versie van dit plan. Voor het overige verschilt deze archeologienota niet van de initiële versie, ook de projectcode en het advies zijn ongewijzigd

Het terrein, 6917m² groot, heeft een onregelmatige vorm en grenst via een smalle verharde oprit in het noordwesten aan de Turnhoutsebaan. Het plangebied bevindt zich ca. 1,2km ten oosten van de dorpskern, in een bouwblok ingesloten door de Turnhoutsebaan in het noorden, de Hippolyte Meeusstraat in het oosten en Het Sas, de parallelbaan langs de noordelijke oever van het Albertkanaal, in het zuiden. Tot voor kort waren op het zuidelijke deel van het terrein enkele bedrijfsgebouwen en -loodsen aanwezig; deze zijn recent gesloopt en het terrein is braakliggend, in het noordelijke deel staan enkele bomen.

Op de Ferrariskaart uit ca. 1777 is het plangebied te situeren ter hoogte van een landelijke omgeving met bossen en landbouwgronden ten oosten van de kern van Wijnegem. Het Albertkanaal is dan nog niet aanwezig. Een voorloper van de huidige Turnhoutsebaan en van de H. Meeusstraat zijn wel al te zien, het terrein is net ten zuidwesten van het kruispunt van beide wegen te situeren. Het is onbebouwd, het noordelijke deel is in gebruik als landbouwgrond en het zuidelijke deel is met bomen begroeid. Midden 19de eeuw wordt een voorloper van het kanaal gegraven, zoals te zien is op de Vandermaelenkaart uit 1846-1854; het terrein is niet bebouwd, het zuidelijke deel is nog steeds met bomen begroeid. Vanaf eind 19de eeuw verschijnt er meer bebouwing langs aangrenzende wegen, maar het plangebied zelf is op de topografische kaart van 1902-1929 nog steeds onbebouwd. Op de luchtfoto van 1971 zijn de recente afgebroken loodsen te zien in het zuidelijke deel van het terrein. Het terrein blijft de daaropvolgende decennia in gebruik als opslag- en werkzone, tot deze inrichting recent werd verwijderd en het terrein braak kwam te liggen.

Het plangebied bevindt zich op de zuidwestelijke uitloper van een zuid-noord georiënteerde heuvelrug. Deze uitloper wordt begrensd door de valleien van de Zwanebeek (400m ten noorden van het plangebied) en van het Groot Schijn (600m ten zuiden). Deze configuratie van een hogere, droge rug geprangd tussen 2 riviervalleien is een uitgelezen landschappelijke locatie, die op heden bijna niet meer herkenbaar is door de verstedelijking en de aanwezigheid van het Albertkanaal. Het detail van het digitale hoogtemodel toont een licht geaccidenteerde terrein, met maaiveldwaarden tussen +8,20 en +8,80m TAW, dat geleidelijk lijkt te stijgen van noord naar zuid. Het is echter niet duidelijk in hoeverre dit maaiveldverloop het gevolg is van de voormalige bebouwing en de recente sloopwerken. Bodemkundig zijn er op het terrein matig natte tot matig droge zandbodems met dikke antropogene humus A horizont te verwachten (onder deze plaggenbodems kan een podzolbodem

bewaard zijn) en/of een matig natte zandbodem zonder profiel, met leem op geringe of matige diepte.

Wijnegem is archeologisch belangrijk omwille van de bewoning in de ijzertijd en de Romeinse periode. De gekende sites uit deze periode situeren zich echter op ruime afstand ten noordwesten van het terrein. In die zone werden ook verschillende plattegronden van bootvormige gebouwen uit de volle middeleeuwen aangetroffen. Dichter bij het plangebied gebeurde nog niet veel archeologisch onderzoek. Recent werden iets ten westen van het terrein wel restanten van een mesolithische occupatie aangetroffen (voornamelijk lithisch materiaal, maar ook 2 fragmenten hazelnootdoppen en 12 fragmenten wit verbrand bot). Er werd een opgraving van een zone van 285m² geadviseerd, maar er zijn hiervan nog geen resultaten gepubliceerd. Bij een ander onderzoek iets ten zuiden werd een 17de-18de-eeuwse bouwfase in een bestaande hoeve blootgelegd; enkele losse scherven uit de metaaltijden, Romeinse periode en middeleeuwen gevonden in de jongere sporen laten toe te veronderstellen dat er zich in het verleden menselijke activiteiten hebben afgespeeld in de onmiddellijke omgeving. Andere gekende locaties betreffen prospectievondsten en historische gebouwen die niet verder teruggaan dan de late middeleeuwen.

Gezien de landschappelijke en archeologische gegevens (gelegen op een hogere gronden met beekvalleien in de nabijheid; mogelijk een afgedekte podzolbodem aanwezig; gekende steentijdaanwezigheid in de nabije omgeving, en bewoning in de IJzertijd, de Romeinse periode en de volle middeleeuwen geattesteerd in de iets ruimere omgeving), kan aan het plangebied een eerder hoge archeologische verwachting worden toegekend, zowel voor in situ bewaring van steentijd artefactensites als voor sites met grondsporen. De impact van de 20ste-eeuwse bebouwing en van de recente sloopwerken op het bodemarchief is niet gekend.

Het terrein wordt verkaveld in 9 bouwloten. Op het zuidelijke, grote bouwlot 1 worden 2 meergezinswoningen opgetrokken die ondergronds verbonden worden door een parkeergarage (1610m²). De garage is te bereiken via de te vernieuwen inrit die in het noordwesten aansluit op de Turnhoutsebaan. In het noordelijke deel van het terrein worden 8 bouwloten (loten 2 tot en met 9, gegroepeerd in 2 zones) voorzien voor eengezinswoningen met tuin. Tussen deze woningen en lot 1 wordt een groenzone ingericht, met daarin een wadi en wandelpaden; deze groenzone loopt verder naar de zuidoostelijke hoek van het terrein. De bestaande bomen blijven zo veel als mogelijk behouden. De geplande werken zullen aanzienlijke bodemingrepen met zich meebrengen: bouwrijp maken van het terrein, bodemingrepen voor het uitgraven van de parkeergarage en de wadi, de (her)aanleg van de wegenis en de nutsvoorzieningen, funderingswerken, het optrekken van de nieuwe gebouwen, de aanleg van tuinen, omgevingsaanleg. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond. De werken zullen ingrijpen op het totale plangebied, met uitzondering van de locaties van de te behouden bomen.

Het plangebied kent een eerder hoge archeologische verwachting, maar op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. De geplande werken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Verder vooronderzoek kan nuttige kennis bijbrengen over de ontwikkeling van deze voormalige landelijke gebieden ten oosten van de kern van Wijnegem. Er dient bijgevolg verder vooronderzoek te gebeuren, in uitgesteld traject, omdat de gronden pas in eigendom komen na het verkrijgen van de vergunning.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beperkter uitgevoerd te worden indien er bij de landschappelijke boringen een verstoring van het archeologisch niveau worden vastgesteld op (delen van) het terrein. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

Locatiegegevens: Antwerpen, Wijnegem, Turnhoutsebaan 511

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 161829,75 en Y: 212973,71; X: 162150,96 en Y: 213142,97

Oppervlakte plangebied: 6917m²

Kadastergegevens: Wijnegem, afdeling 1, sectie B, perceel 282R14, 282S14, 282W14

Het plangebied komt volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek. Wel worden een aantal beperkingen opgelegd:

- De noordwestelijke doorgang naar de Turnhoutsebaan is te smal om te onderzoeken door middel van sleuven.
- Ter hoogte van de te behouden bomen kunnen geen bodemingrepen gebeuren.

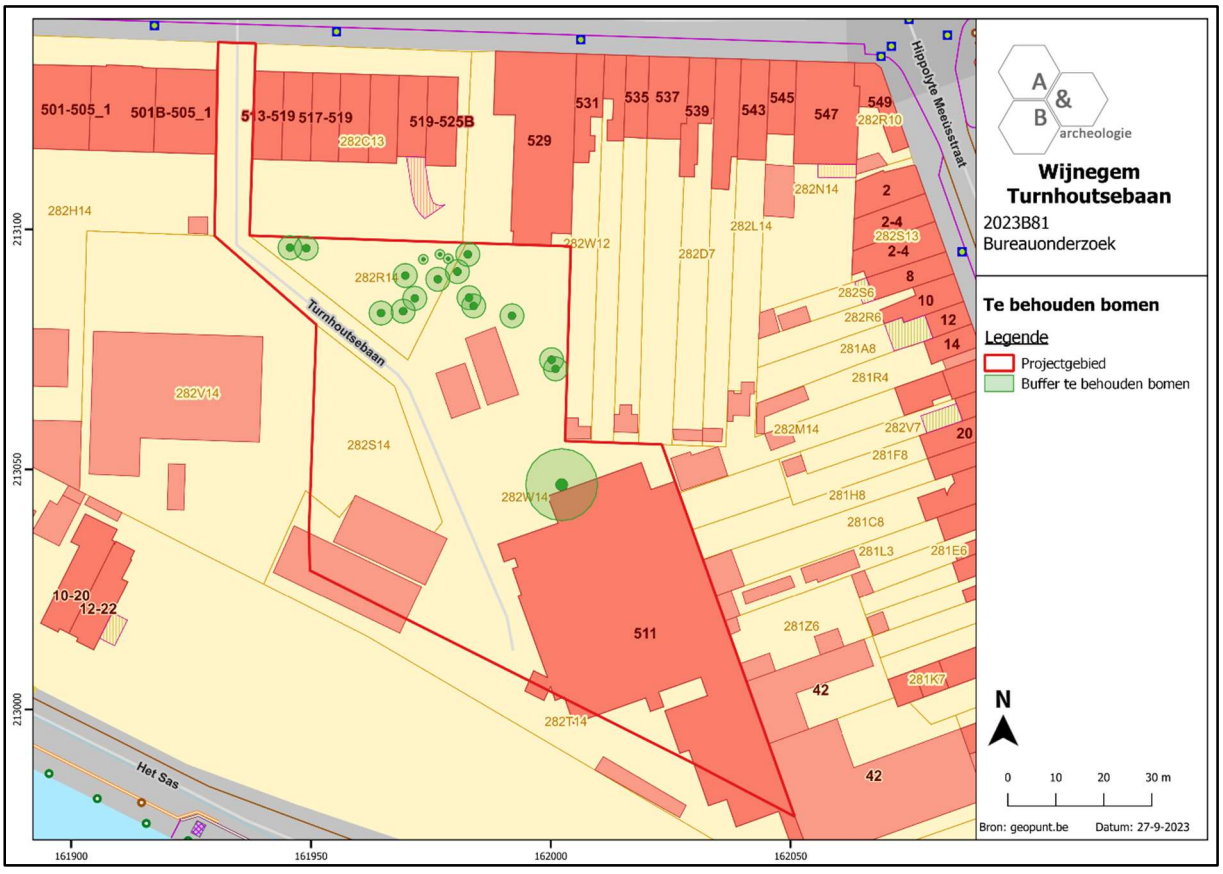

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied en de te behouden bomen op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
- Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
- Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
- Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
- Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
- Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
- Wat is de verstoringsgraad? Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
- Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
- Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
- Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
- Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
- Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,…)?
- Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,…)?
- Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:

- Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
- Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
- Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
- Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
- Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,…)?
- Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:

- Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
- Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
- Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
- Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:

- Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
- Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
- Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
- Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
- Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
- Kan een archeologische site uitgesloten worden?

- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

Ter hoogte van de te behouden bomen kunnen geen bodemingrepen gebeuren. Minstens in de zone van de grondprojectie van de kruinen worden geen sleuven of kijkvensters aangelegd, teneinde het wortelgestel niet te beschadigen.

- Landschappelijke boringen

Op het terrein worden minstens 7 boringen geplaatst. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

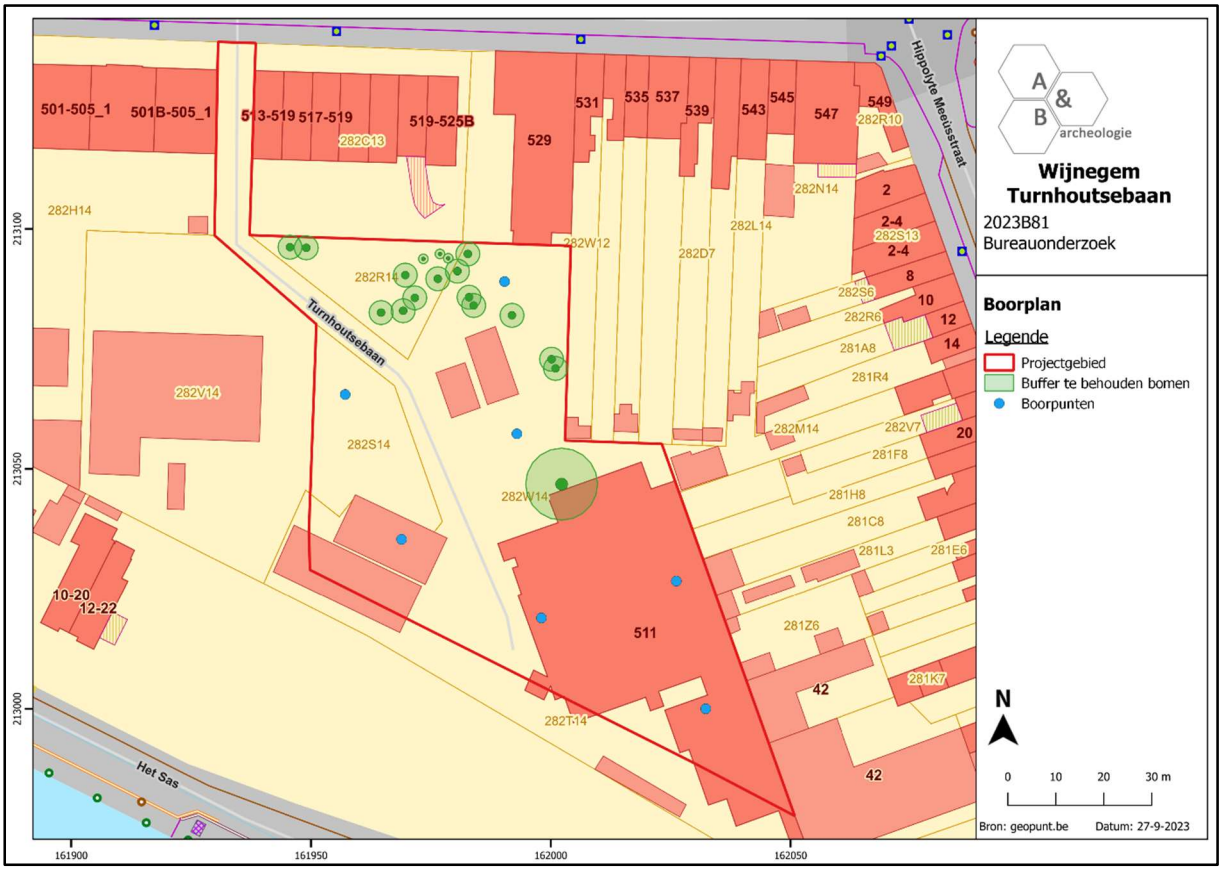

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan te worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, …), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, …) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijd artefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn op het terrein, dient gebruik gemaakt te worden van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en worden noord-zuid georiënteerd, ze houden rekening met de te behouden bomen en de ligging van de toegangsweg tot het terrein. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht

te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 692m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 173m², door middel van volg-, dwarssleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 865m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

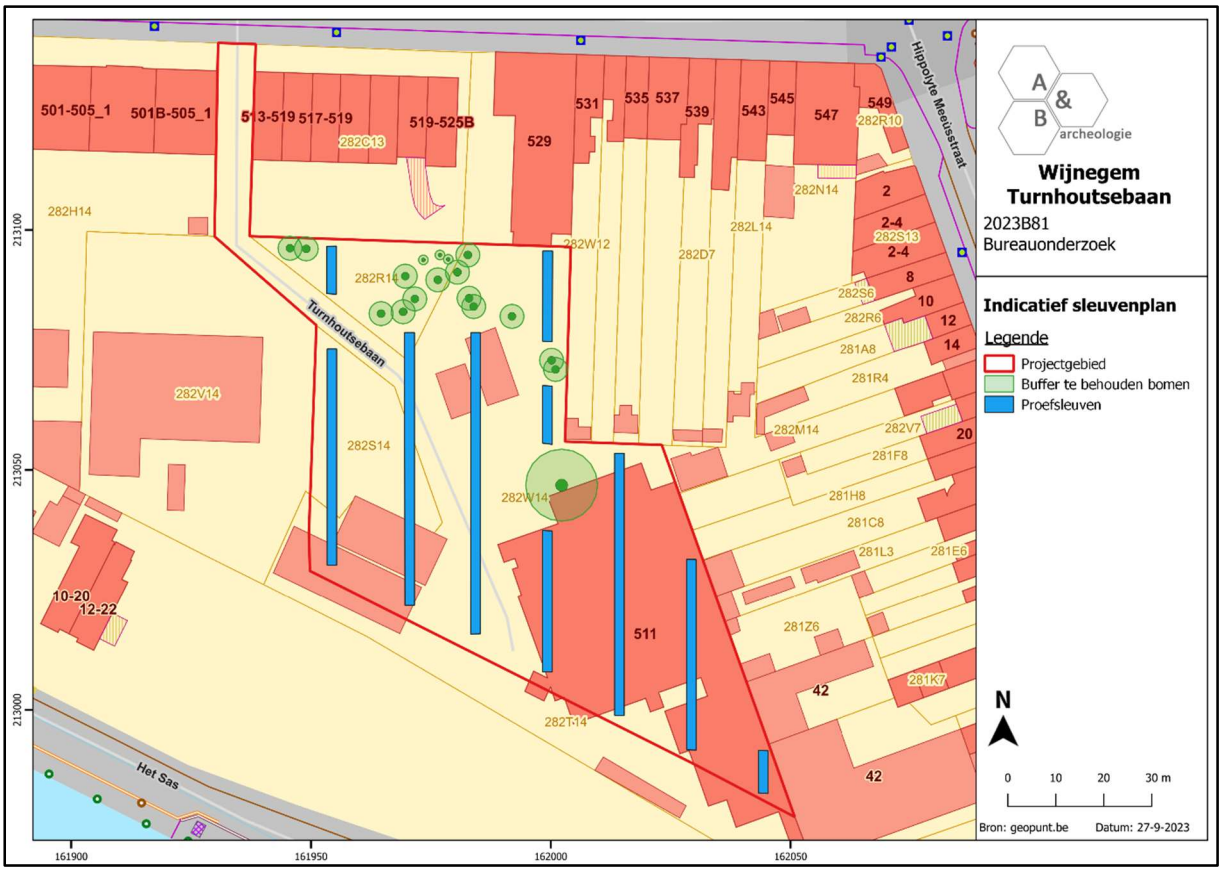

Figuur 3 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.

- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.

- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.

- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 100 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk.